

যৌৱনৰ দিনত তোমাৰ সৃষ্টিকৰ্তাক স্মৰণ
কৰা, যেতিয়া বেয়া দিনবোৰ নাহিব আৰু
বছৰবোৰো ওচৰ চাপি নাহিব, যেতিয়া
তুমি ক'বা, "মই সেইবোৰত কোনো সন্তুষ্ট
নহয়; উপদেশক ১২:১ পদ

...কিয়নো মানুহৰ হৃদয়ৰ কল্পনা যৌৱনৰ পৰাই বেয়া..... আদিপুস্তক ৮:২১

যদি তেওঁলোকে তেওঁৰ আত্মা পালন আৰু সেৱা কৰে, তেন্তে তেওঁলোকে নিজৰ দিনবোৰ সমৃদ্ধিশালী আৰু বছৰবোৰ আনন্দত কটাব। কিন্তু যদি তেওঁলোকে আত্মা পালন নকৰে, তেন্তে তেওঁলোকে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট হ'ব আৰু তেওঁলোকে অত্যাতে মৃত্যুবৰণ কৰিব। কিন্তু হৃদয়ত ভণ্ডবীলাকে ক্ৰোধৰ ঢেঁকী কৰে; যৌৱনত মৃত্যু হয় আৰু অশুচিৰ মাজত তেওঁলোকৰ জীৱন থাকে। ইয়োৱা ৩৬:১১-১৪

কিয়নো হে প্ৰভু ঈশ্বৰ, তুমিয়েই মোৰ আশা; তোমাৰ দ্বাৰাই মোক গৰ্ভৰ পৰা ধৰি ৰখা হৈছে, তুমিয়েই যিজনে মোক মোৰ মাতৃৰ অন্তৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, মোৰ প্ৰশংসা সদায় তোমাৰ পৰা হ'ব। গীতমালা ৭১:৫-৬

মই যিহোৱা যিহোৱাৰ শক্তিৰে যাম, মই তোমাৰ কেৱল তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কথা উল্লেখ কৰিম। হে ঈশ্বৰ, তুমি মোৰ সৰুৰে পৰা মোক শিকাইছা, আৰু এতিয়ালৈকে মই তোমাৰ আচৰিত কৰ্মবোৰ প্ৰচাৰ কৰি আহিছো। এতিয়াও যেতিয়া মই বুঢ়া আৰু ধূসৰ মূৰীয়া হওঁ, হে ঈশ্বৰ, মোক পৰিত্যাগ নকৰিবা; যেতিয়ালৈকে মই এই প্ৰজন্মৰ আগত তোমাৰ শক্তি আৰু আগন্তুক প্ৰজন্মৰ আগত তোমাৰ শক্তি প্ৰকাশ নকৰো। গীতমালা ৭১:১৬-১৮

ডেকা এজনে নিজৰ বাট কেনেকৈ শুচি কৰিব? তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে তাৰ প্ৰতি সাৱধান হৈ।" গীতমালা ১১৯:৯

হে ডেকা, তোমাৰ যৌৱনত আনন্দিত হোৱা; আৰু যৌৱনকালত তোমাৰ হৃদয়ে তোমাক উল্লাসিত কৰক, আৰু তোমাৰ হৃদয়ৰ পথত আৰু তোমাৰ চকুৰ দৃষ্টিত চলাওক; এতেকে তোমাৰ হৃদয়ৰ পৰা দুখ দূৰ কৰা, আৰু তোমাৰ মাংসৰ পৰা অশুভ দূৰ কৰা, কিয়নো শৈশৱ আৰু যৌৱন অসাৰ। উপদেশক ১১:৯-১০ পদ

তুমি নাজানা নে? পৃথিৱীৰ প্ৰান্তৰ সৃষ্টিকৰ্তা অনন্ত ঈশ্বৰ যিহোৱা অজ্ঞান নহয় আৰু ক্লান্ত নহয়, সেই কথা তুমি শুনা নাইনে? তেওঁৰ বুজাবুজিৰ কোনো সন্ধান নাই। তেওঁ অজ্ঞানসকলক শক্তি দিয়ে; আৰু যিসকলৰ শক্তি নাই, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ শক্তি বৃদ্ধি কৰে। ডেকাসকলেও অজ্ঞান আৰু ক্লান্ত হ'ব, আৰু ডেকাসকল সম্পূৰ্ণৰূপে পতিত হ'ব; তেওঁলোকে ঈগলৰ দৰে ডেউকা লৈ উঠিব; তেওঁলোকে দৌৰিব, আৰু ক্লান্ত নহ'ব; আৰু তেওঁলোকে খোজ কাঢ়িব, আৰু অজ্ঞান নহ'ব।”
যিচয়া ৪০:২৮-৩১

তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক আনি তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ অনা হ'ল আৰু শিষ্যসকলে তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিলে। কিন্তু যীচুৱে ক'লে, “সন্তান ল'ৰা-ছোৱালীক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ অনুমতি নিদিব; তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত থৈ তাৰ পৰা গুচি গ'ল। তাতে এজনে আহি তেওঁক ক'লে, “ভাল গুৰু, অনন্ত জীৱন পাবলৈ মই কি ভাল কাম কৰিম?” তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, “তুমি মোক কিয় ভাল বুলি কৈছা?” এজনৰ বাহিৰে আন কোনো ভাল নাই, অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ; তেওঁ তেওঁক ক'লে, “কোন?” যীচুৱে ক'লে, তুমি হত্যা নকৰিবা, ব্যভিচাৰ নকৰিবা, চুৰি নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা; ডেকাজনে তেওঁক ক'লে, “মই সৰুৰে পৰা এই সকলোবোৰ কথা ৰক্ষা কৰি আহিছো; যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি সিদ্ধ হ'ব বিচাৰে, তেন্তে যোৱা আৰু তোমাৰ যি আছে, সেইখিনি বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰক দিয়া, আৰু তোমাৰ স্বৰ্গত ধন হ'ব; কিন্তু ডেকাজনে সেই কথা শুনি দুখী হৈ গুচি গ'ল; মথি ১৯:১৩-২২ পদ

সন্তানসকল, প্ৰভুত তোমালোকৰ পিতৃ-মাতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰা; তোমাৰ
পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা; (যিটো প্ৰতিজ্ঞাৰ সৈতে প্ৰথম আজ্ঞা;) যাতে
তোমাৰ মংগল হয় আৰু তুমি পৃথিৱীত দীৰ্ঘদিন জীয়াই থাকিবা।
ইফিচীয়া ৬:১-৩ পদ

তোমাৰ যৌৱনক কোনেও তুচ্ছজ্ঞান নকৰিবা; কিন্তু তুমি বাক্যত, কথা-
বতৰাত, প্ৰেমত, আত্মাত, বিশ্বাসত আৰু পবিত্ৰতাৰে বিশ্বাসীসকলৰ
আদৰ্শ হওঁক। ১ তীমথিয় ৪:১২ পদ
যৌৱনকালৰ কামনাৰ পৰাও পলায়ন কৰা; ২ তীমথিয় ২:২২

প্ৰজ্ঞাই এটা মূৰৰ পৰা আনটো মূৰলৈকে প্ৰবলভাৱে বিয়পে, আৰু তাই
সকলো বস্তু মধুৰভাৱে শৃংখলাবদ্ধ কৰে। মই তাইক ভাল পাইছিলোঁ,
আৰু যৌৱনৰ পৰাই তাইক বিচাৰিছিলোঁ, তাইক মোৰ পত্নী হিচাপে গঢ়ি
তুলিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলোঁ, আৰু তাইৰ সৌন্দৰ্য্যৰ প্ৰেমিক আছিলোঁ।
চলোমনৰ জ্ঞান ৮:১-২

মোৰ ল'ৰা, ডেকা বয়সৰ পৰাই শিক্ষা গোটাই লোৱা;
উপদেশক ৬:১৮ পদ

তোমাৰ সন্তানক কুটিল কৰা, তেওঁ তোমাক ভয় খুৱাব, তেওঁৰ লগত
খেলা, তেওঁ তোমাক গম্ভীৰ কৰি তুলিব। তেওঁৰ লগত হাঁহি নাথাকিবা,
নহ'লে তেওঁৰ লগত দুখ নাথাকিব আৰু শেষত দাঁত চেপি নাথাকিব।
যৌৱনত তেওঁক কোনো স্বাধীনতা নিদিব, আৰু তেওঁৰ মূৰ্খামিবোৰলৈ চকু
টিপিয়াই নাচাব। সৰুতে ডিঙি নমাই থাকক আৰু শিশু অৱস্থাত কাষত
কোবাব, যাতে তেওঁ জেদী হৈ তোমাৰ অবাধ্য হ'ব আৰু তেনেকৈ তোমাৰ
হৃদয়ত দুখ কঢ়িয়াই আনে। উপদেশক ৩০:৯-১২